PREU. 5 CENT.

* * * * Fará una entremaliadura cada diumenge * * * *

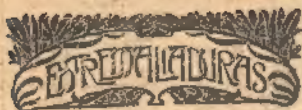
ANY 1.er * BARCELONA, 31 JULIOL 1904 * NÚM. 31

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
Rambla de las Flors, 11
— — BARCELONA — —

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Catalunya, un any. . . . 3 Ptas.
Idem, un semestre . . . 2 id.
Extranger, un any. . . . 5 id.

Ja'n pot fer, ja, de calor,
qu'encara que'ns incomoda
hem de vestir a la moda
ab pena y resignació.

Desde fora

Está clar que hi ha vegadas que m'en rich de certas cosas, pro, en cambi, n'hi han d'altres que no'm fan riure gens. Figureuvos l'enrabiada que vaig tenir si va ser grossa, que fins vaig peidre la gana al veure que la majoría del nostres pagesos podém ben be dir estant deixats de la ma de Deu. Donchs, es el cas que'l bosch de ca'n Rocacorba l'han deixat pelat com el plamell de la ma ¡los pocas soltas!, essent axís que no hi ha res mes dolent per l'agricultura que la destrucció de las arbredas, puig está probat per los homes sabis en aquestas cosas que'ls arbres no sols son útils pera la fusta y lo carbó que d'ells se'n treu, si no pera esser los que mantenen las fonts, rieras y rius, purificant l'atmósfera, destorbant las tempestats y regularisant las plujas, essent en total uns protectors dels fruits de la terra. Donchs ab tants beneficis que reportan a l'agricultura los arbres, precisament ja veyeu si tinch rahó de dir als agricultors que son uns caps de ruch, puig ells los destrueixen ab la mes gran ignorancia.

Endemés, aquí ahont soch vos faig a saber que tothom parla de mi y tots volen obsequiarme; donchs figureus que'l carter ha proposat se'm fes un *Besamanos* a la Casa de la Vila, perque de desde que jo hi soch, com que rebo tanta correspondencia, troba que tinch mes anomenada que'l Diputat pe'l Districte, que, com passa quasi sempre, no'l coneix ningú de per tota la comarca, y lo cafeter de l'*Ateneu* ha ofert la sala pera celebrar un *Banquete*, com se va fer una vegada que hi tenía d'haver eleccións.

¡Pobre gent! Me fant llástima al veure que tots son tant *curts de gambals* que's prenen com a cosas sérias aquestas ximplerías, que cregueu cada día me'n convenso mes que *som molt lluny d'allá ahont aném;* pero, ab tot, si hi posém lo coll de bona voluntat ja vindrá temps que's reixirant de tanta tontería. Ab aixó, amichs meus, los que de ciutat aneu a fora a passar la temporada de la calor, porteuhi un xich de ilustració de lo que heu aprés en vostres estudis y penseu sempre que's una obra de misericordia «Ensenyar a qui ño sab», que's lo que fará sempre vostre amich.

EN PATUFET

La mona y'l bombo

Un francés, fill de Bayona,
que pel mon se la campava
d'un punt a altre traginava
un bombo, un ós y una mona.
La mona pel coll lligada,
pujava balcóns amunt,
y tenía a cada punt
gent ab la boca badada.
Si a voltas, fós pel que fós,
poch era'l públich reunit,
lo francés donava un crit
y tocava'l bombo l'ós.
Al instant gent acudía,
y la mona, en tō cremat,
deya:—¿Per ma habilitat
aquesta gent no venía?
¿Qué deu lo bombo tenir
que avans la gent era poca;
l'ós agafa'l bombo, toca,
y tant públich fa venir?
Tinch de sapigué ab certesa
lo per qué aquest instrument
fa acudir aquí mes gent
que ma gracia y lleugeresa.—
Aixís la nit va arribar;
y quan l'amo com un roch
dormía, ella, poch a poch,
lo bombo va a reventar.
Reventat, dintre ell se fica,
y surt, dihent, poch després:
—Fa soroll; no té res més;
habilitat... no'n té mica.—

—

Ara jo al lector me tombo
perque'm diga francament:
¿No coneix a molta gent
qu'es igual, igual al bombo?

CONRAT ROURE

La Tafanera

(Acabament)

En Quimet y en Pere se estavan entretinguts en son quarto ensenyant mapas y dibuixos als seus amichs. De repent, un petit remor va dar a com-

pendrer que algú havía fet moure la clau del pany. En Quimet, que sempre fou més avispat que'n Pere, va endevinar desseguida que havía sigut sa germana, y, fingint una necessitat urgent, sortí del quarto, tragué la clau del pany y ab una preparació de gelatina y fum d'estampa escrigué sobre el forat del pany y ab l'ordre de las lletras invertit lo següent: *Jo soch la tafanera*, y torná a entrar al quarto.

Ben prompte la conversa va animarse y atreta Clara pel burgit que de part de fora se sentía, torná altra volta, poch a poch, a espiar lo que allá dintre's feya. ¡No va ser poca la seva alegría quan va reparar que'n lo pany no hi havía la clau!—Aixís ho veuré tot ab més comoditat, —va dirse; y acostant son front per sobre'l forat de la clau, mirá ab tota l'atenció de que era capás, sens reparar que se li quedavan impresas las lletras que'l seu germá havía escrit feya pochs moments. Com lo corredor era fosch res notá que l'avisés del perill que corría.

Quan en Quimet comprengué que l'operació havía fet l'efecte, se disposaren a sortir, fentho Clara ans qu'ells, aixís que notá lo primer moviment, y's presentá'l saló. Prompte donya Vicenta notá'l xasco que havían dat a sa filla, donant á compendre una satisfacció íntima, puig que desseguida en-

deviná que alló havía sigut fet ab l'intent de bur-

lar y escarmentar lo defecte de Clara y previngué á tots los concurrents de que no l'avisessin.

¡Podéu contar quin efecte faría tan mudada y ab un lletrero al front que deya: *Jo soch la tafanera!*

Tothom s'aguantava'l riure; l'un la senyalava ab lo dit, l'altre parlava ab veu baixa, y després de una hora de durar aquesta broma, quan va comensar a compendre que tot alló anava per ella, cregué sens dubte que alguna flor del cap la feya posar en ridícul y s'atansá a un mirall pera sapiguer lo verdader motiu, y ¡quina no fou sa sorpresa al veure que durant tota la festa havía servit de juguet pera divertir a la concurrencia ab aquell terrible lletrero! Avergonyida desaparegué del saló y's tancá en son quarto sens que'n sortís per més prechs que se li feren y dihent a tots los que la cridavan:—«Ja may me'n olvidaré de la vergonya que m'heu fet passar; no'm tornareu a veure en el ball».

Y acabá una hora més tart la festa, ab l'alegría y animació que tant agradava a Clara.

En tota la nit no dormí pensant ab lo mateix y a l'endemá, un cop reposada de l'enfado y convensuda per la reflexió, corregué á abrassar a sa mare prometentli que ab tal escarment havía quedat curada pera sempre; com aixís va succehir.

Donya Vicenta, enternida per l'efecte admirable del remey, volgué disfrutarne dedicant una més espléndida festa a sa filla Clara, la que va ser obse-

quiada per tots, especialment per en Quimet, que

li posá al front una escayenta y olorosa corona de flors en senyal de bona amistat. Y desde aquell día disfrutá Clara del goig de saber dominar uns vicis y defectes que tant perjudicials son a tothom.

MIRANIUS

Estética Infantil

SENTIMENTS

Cap artística invenció
naix de la freda rahó.
Sense sentiments, la rahó
es com sol sense caló.
Sens elevats sentiments
poch valen molts pensaments.
Molt val pel gust l'instrucció,
pero més l'educació.
Poca cosa en las arts val
l'entussiasme artificial.
Sols se comprén la bellesa
sentint ab delicadesa.
La cosa diversa es veu
segóns se sent y se creu.
Los sentiments Deu los dona,
l'educació'ls perfecciona.
Quant l'artista l'obra forma
la sent la pensa, la informa.
L'artista de mes talent
no sap dir tot lo qu'ell sent.
Tot ingeni delicat
ha fet plorá y ha plorat.
Tot artista de valía
sab lo qu'es melancolía.
Porta la melancolía
un no sé qué de poesía.
Quan se diu melancolía
no's vol dir hipocondría.

AMOR

L'amor pur es fonament
de las arts de sentiment.
Per sé artista verdadé
es vol amor y es vol fé.
No es l'amor sensual
que serveix per l'ideal.
L'amor al art consagrat
es tot desinteressat.
¡Ay del home sense cor,
que no estima mes que l'or!
Cap amor pot fer sentí'
lo que fa l'amor diví.

PAU MILÁ Y FONTANALS

¿Qué passa? ¿Qué ha succehit? Aneu a saber. Cada dia es fa mes dificil la situació: los uns bufan, los altres gemegan, aquells se queixan y tothom rondina. ¿Cóm ferse passar lo mal humor? Empipat ja de tanta calor y després d'haverme pujat la mosca al nas quatre ó

cinch vegadas, me decideixo. Agafo'ls trastets, y cap al carrer falta gent: tothom va ab la boca badada, esperant que passi un xiquet d'aire pera pegarli caixalada, pro ¡ca! ab prou feynas ab un vano podeu trovar un xich de consol; ó això ó anarsen a la Siberia, que allá no hi suan... sino d'angunia.

Aquestas cavilacións me feya tot anant ab calma cap al teatre Granvía, que's lo local mes fresch de Barcelona, puig segóns diuhen los cartells hi ha mes de no se quants ventiladors, encara que, segóns referencias, m'han assegurat que solsament hi son pera adorno. Pro, en fi, vaig dirme, quant menos espantarant las moscas; y ab aquest consol a mitjas, arribo a la porta y... ¿qué ha passat? Tot tancat, ni llum ni ánima viventa. ¡Pot ser s'ha mort l'amo? No'ns hi preocupém, que això es fruyta del temps; deurian tenir calor y han acordat fer festa.

¿Ahont anirás, noy? Mentres tot xano, xano m'encaminava dret al Passeig de Gracia, a cercar inspiració. ¿Ahont anirás?, jo'm repetia. Al Nou Retiro no hi ha funció pera no gastar gas; donchs Rambla de Catalunya avall. Ja som a Eldorado: tot tancat y fosch.—Deu los guard, no es aquí que fan comedia? pregunto al cafeter.—No, noy.—Donchs jo'm pensaba que...—Es que son a la torra.—¡Ah!, dispensi.

Ab tot això ja eran las onze tocadas. Vaig entrar un moment a un café a pendre qualsevol cosa fresca, y mentres estava xuclant, ab la palla a la boca, me ve a la memoria'l teatre de Novetats. ¿Qué deuhen fer? Pro tant se val; la questió es aprofitar mitja hora pera parlar de quelcom. Pago y fujo com si un ressort m'hagués disparet. Encara veurás la pessa, pensava jo. Pro, aquesta sí que's bona: ja hi soch, y també la porta está tancada. Això's deu

—Vamos, fesli una postura
a n'el senyor Miravent!
no hi ha un altre nen creyent
com aquesta criatura.

encomanar.—¿Qué volia *algo?*, me deya un llimpia botas que fa de porter.— —¿Que son a la torra, també?—Ahont son no ho se, pro fém reformas a la fatxada hasta a mi'm treuhen de puesto. ¿Y la Guerrero?—S'ha mudat de casa.—Está bé, minyó.

Y ara ¿qué faig? Quant un home está de desgracia... Després que hi fet un sacrifici sortint de casa, ab tanta comoditat que m'hi estava, y tenir que entornarmen de la mateixa manera! Agafo, enrabiat, un diari de la nit y veig que'n l'únich teatre que hi fan funció es al Tívoli. Ja estich salvat... y la sort qu'es aquí al devant... no perdém temps,

—¡¡Qué'm parteixin cent centellas!!
¡quins jochs, ja's veu que creu be!
ab los acudits que te
m'ha fet veure las estrellas.

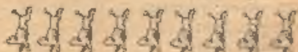

Ja qu'apretan las calors,
¿no't sembla a tú, PATUFET
qu'ha d'esser grat als lectors
quelcom qu'els recordi el fret?

APELES MESTRES

que's tart y vol ploure. Travesso'l carrer: aquí sí que hi farán funció; la calor no'ls espanta y son valents com jo. ¡Haverho sabut antes! Lo cor me batia de goig; ja no tornaré a casa sens haver estat al teatre, que prou m'ha costat. No llegeixo'l cartell pera no entretenirme; entro de pet, corro cap a la butaca, m'assento... y cau lo teló. Faltará un acte, vaig dirme; espero, pro ¡ca! la gent desfilava y no era cosa de fe'l pagés. Encara's pensarian que vull veure en Pere com bufa! Malaguanyat temps perdut. Ab això, dispenseume, noys, si aquesta setmana no hi ha *titellas*, que prou que'ls he fet jo anant d'un cantó a l'altre.

CRISTÓFUL

Las veus de la Naturalesa

I. — Dels sers racionals

L'home: *enrahona, canta, riu, crida, plora, imita* y *escarneix.*
Lo trist: *anyora.*
L'enfadat: *malparla.*
Lo cansat: *esbufega.*
L'amohinat: *rondina.*
L'adormit: *ronca.*
Lo malalt: *gemega.*
L'agonitzant: *singlota.*
La multitud: *crida, aplaudeix, protesta* y *aclama.*
Las criaturas: *xisclan, ploran, tartamudeixen* y *riuhen.*

II. — Dels cuadrúpedos

L'Ase: *brama.*
L'armini: *lladra.*
Lo Burro: *brama.*
Lo bou: *mugeix.*
Lo búfalo: *mugeix.*
Lo bé: *bela.*
Lo Cavall: *renilla.*
Lo conill: *xiscla.*
La cabra: *bela.*
Lo castor: *xiula.*
Lo ciervo: *brama.*
La Dayna: *ronca.*
L'Erissó: *xiscla.*
L'esquirol: *xiula.*
L'elefant: *brama.*
Lo Furó: *gruny.*
La fura: *remoreija.*
Lo Gorila: *rugeix.*
Lo gat masqué: *xiscla.*
Lo gos: *lladra.*
Lo gat doméstich: *miola.*
Lo gat feréstech: *miola.*
La guineu: *grinyola.*
La Hiena: *udola.*
L'Isart: *rebufeja.*
Lo Jaguart: *rugeix.*
Lo Lleó. *rugeix.*
Lo lleopard: *rugeix.*
Lo llop: *udola.*
La llebra: *xiscla.*
La lludria: *xiula.*
La Mustela: *gruny.*
Lo macaco: *gruny.*
La marta: *gruny.*
L'Os blanch: *rugeix.*
L'os vulgar: *gruny.*
La ovella: *bela.*
L'orangután: *crida.*
La Pantera: *rugeix.*
Lo porch singlà: *gruny.*
Lo porch vulgar: *gruny.*
Lo porch espí: *gruny.*
Lo puma: *gruny.*
Lo Rinoceront: *brama.*
La rata de bosch: *gruny.*
La rata vulgar: *xiscla.*
Lo tigre: *rugeig.*
Lo Toro: *brama.*
Lo Xacal: *lladra.*

III. — De las aus

L'Aguila: *xarroteija.*
L'ánech: *cucleija.*
L'alosa: *refila.*
L'avestrùs: *gemega.*
Lo Buytre: *cucleija.*
Lo Corb: *cucleija.*
La cadernera: *refila.*
Lo canari: *gorgueija.*
Lo colom: *gemega.*
Lo cisne: *canta.*
La cucala: *xiula.*
La cacatua: *crida.*
La calandria: *canta.*
La cigonya: *xiscla.*
L'Estornell: *piula.*
Lo Falsiot: *crida.*
Lo falcó: *crida.*
La Gralla: *cucleija.*
Lo gall: *canta.*
La garsa: *xerra.*
La guatlla: *canta.*
La gallina: *escataina.*
Lo gavilán: *piula.*
L'Indiot: *piula y canta.*
La Lloca: *cloqueija.*
Lo lloro: *enrahona.*
La Merla: *refila.*
Lo milá: *crida.*
Lo mussol: *xiula.*
La Oca: *cucleija.*
La oreneta: *crida.*

Lo Pinsá: *gorgueija.*
La perdiu *escotxina*
Lo poput *canta.*
Lo pardal, *piula*
Lo pel can *brama.*
Lo poll *piula*
Lo pigot *crida.*
Lo papagali *enrahona.*
La Rata pinyada *xarroteija.*
Lo rossinyol, *refila.*
La Tortora: *gemega.*
Lo tort *canta*
Lo Verdum: *gorgueija.*

Fant correr qu'estich molt be,
y hasta us dono la rahó,
figureuse, estich sentat
y ¡m'ofego de calor!

FAULAS

Lo sol y'l mirall

Un mirall posat al sol
que als ulls pampallugas feya,
tot fent la rateta deya
—¿Qui mon brill podrá eclipsar?
—¡Jo!—lo sol va contestarli.—
—Si m'amagués, ¿tu qué foras?—
Ho feu, y'l mirall llavoras
ja no va poguer brillar.

—

Si l desgraciat un pitjor
en lo mon sempre ha trovat,
no hi ha cap afortunat
que no tinga superior.

FRANCISCO COLL Y GASSULL

* *

Lo beneyt y l'estany

Un beneyt se proposá
buydar, ab las sevas manyas,
un estany d'aygua corrent,
que a grans dolls se renovava.

Son trevall va comensar,
sens pensar ans en taparne
lo conducte que a l'estany
las ayguas novas portava
Molts días va trevallar,
mes de sis y set setmanas,
y al cap y al últim cansat
de tant temps en va passarne,
son intent abandoná
deixant o tant ple com antes.
Qui'l bé fa per un cantó
y'l mal ne fa per un altre,
pel camí de la virtut
res de bo podrá alcansarne.

PERE CASTAÑER

Colaboració Infantil

An «En Pafufet»

Escolta, amich Patufet,
m'haurás de fé un favor,
y es que m'diguessis un puesto
que no hi fes gens de calor.
Digamho perque jo t'juro
que ahont me diguis aniré,
pro sobre tot tinch de dirte
que no'm costi cap diné.
T'ho confesso ja des d'ara.
soch tant de mena suador
que no puch pas resistir
lo sentir tanta calor.
Jo prou fa temps que cavilo,
sens trobarne lo final,
y rumiant ne passo 'ls dias,
assegut sota un fanal.
Ja vaig comprarme un ventall
per ferme fugir las moscas,
pero com que n'correran tantas,
no es possible lluytá ab totas.
Puig ab lo teu bon talent
y 'l teu geni divertit,
potser farás un invent
que'm podrá donar profit.
Digam que vaig allá hont vulgas,
que allá hont digas aniré,
encare que alló m'obligués
a ferme de mariné.
Si tu inventas tot aixó,
jo t' prometo quatre duros,
encara que aquets diners
crech que no't treurant d'apuros.
Y ademés, te dich desd'ara
que de mi pots disposar
puig desd'ara a casa meva
sempre tu hi podrás entrar.
Mes, ¡ay, noy! que m'hi errat;
no hi pensis ab quets diners,
ni en res de lo que t'he dit,
per lo que sabrás després.
Es que no pensava a dirte
la cosa mes principal,
y es que no surto de casa
perque... 'l pare está malalt.

Jeroni Torner, 14 anys

Avia, Filla y Nets menjant una bunyolada

Cantant ab dolsa armonía
los aucells passan a vols
y'ns diuhen que ab alegria
tots brindém per los bunyols.
Donchs per ells jo vull brindar
alsant d'amor la bandera
y'ls brindis vull dedicar
per la nostra dinja entera.
Defenseu als vostres pares
de tots los mals y perills
y obtindreu las virtuts raras
de bons germans y leals fills.
Bons nets, vostra mare es joya
de l'avia perque la mima,
y vosaltres sou la toya
de flors qu'ella mes estima.
Si li deixeu respirá
los vostres perfums secrets
tot lo mon ho cantará
que sou exemplars de nets.
Y trinant ab clara veu
ab goig dirán 'ls rossinyols
que mon cor pregará a Deu
perque may feu cap bunyol.
Y entre núvols blanchs y blaus
la fama sonant trompeta
dirá que ja estém en paus
dels bunyols que us vaig prometre.

A. A.

* *

A Catalunya

¡Avant! ma patria adorada,
no reculis, [illegible], jamay.
tu n'ets la regió daurada
de Espanya y de tot l'espay.
Avansa ab ferma esperansa,
que la gloria ab tu vindrá,
dona l'exemple y pren la llansa,
que lo poble et seguirá.
¡Amunt! ja, ma patria aymada,
no reculis may per re,
tú tens la fama guanyada.
per tu sempre moriré

Alexandre Bulary y Riaip

Lo Papelló

Ne saltirona
entre las flors
lo papelló,
blanch y joyós.
D'ellas respira
dolça flayror,
d'ellas s'inspira
son dolç amor.
Ab sas aletas
va voleyant,
flor per floreta
ell va besant.
Las flors mes bellas
d'ell son lo goig,
las roselletas
entre'l blat d'or.
Quan ja remata
lo maig hermós,
ell també fina
ses vers amors.

A. P. Rigau

Presentant un escrit

(Diálech)

—Deu lo guard: ¿que no hi seria
un que's diu En Patufet?
—Aquí soch, pera servirte.
¿Vols assentarte un xiquet?
—Moltas gracias; vaig depressa.
Venia a durli, no mes,
un escrit, per si li agrada,
qu'es aquest sencillet vers,
y desseguit publicarlo
en lo número que ve.
—Perfectament; lo diumenge,
si hi cap, ja li posaré.
—Molt be diu, y me'n alegro
de veure'l tant bo y content.
—Estich joyós de coneixe't.
—Y jo igualment, Patufet.
—Ja ho sabs, ets a casa teva.
—Moltas gracias. Passiho bé.

Frederich Flós, 13 anys

AVÍS ALS CORRESPONSALS

Volent aquesta Administració saldar las liquidacións compresas hasta fi de Juny passat, recorda a tots los corresponsals que reberen estats de comptes fetxats en 30 de dit mes, procurin enviar fondos quant antes a aquesta Administració, si no volen deixar de rebrer lo periódich, amén de altres perjudicis que'ls podrían sobrevenir.

Endevinallas ab premis

Endevinalla

¿Qué es aquella cosa
que tothom ho te,
hasta las pedretas
de lo meu carré?

Conversa

—L'altre día vaig comprarme duas cadenas pel rellotge, al carrer de la Palla, una pel meu noy y una pera mi.
—¿Bonas?
—Ca; una ensarronada.
—¿De qué eran?
—De... ja ho he dit.

Geroglifich

IIEII
QN
I
LLS
ON
BB
TIA TIA TIA

Donaré 25 premis consistents cada un en:

1 Auca de Historia de Cataluya
2 Postals y
1 Vano

als 25 primers endevinadors que envihin la solució exacta de la Conversa, la Endevinalla y lo Geroglifich.

Condicións

Primera: Las solucións de fora han de venir forsosament en un sobre obert que digui: ORIGINAL PERA IMPREMPTA y a sota la direcció, ab no més que un sagell de 1 quart de céntim.

Segona: Las solucións de Barcelona poden entregarse a la ma enviantlas a l'Admenistració: Rambla de las Flors, n.° 11, entressol.

Tercera: Junt ab la solució s'hi ha de posar lo nom del nen o nena encertador, edat y'l nom del carrer, número y pis.

Quarta: Los noms dels 25 premiats se publicarán en lo número 32, senyalantse alashoras los días pera recullir los premis.

Quinta: Admeteré solucións fins al día 4 de Agost a las 7 del vespre.

SOLUCIÓNS

corresponents al número 29

Intringulis: **Genaro**
Geroglifich comprimit: **Casimir**
Endevinalla: **Los cargols**

Han enviat solucións exactas: En Carlos Miret, de Barcelona.—En Pauli Costa, de íd.—En Ramón Coma, de íd.—Na Engracia Ribas, de Moncada.—En Miquel dels Sants Argemí, de Barcelona.—En Ramón Casals, de Manresa.—En Pepet Brú, de Barcelona.—En Angelet Boixader, de íd.—En Frederich Freixa, de íd.—En Joan de Terrater, de íd.—En Eugeni Giralt, de Caldetas.—En Joseph Alberti, de Sant Feliu de Guixols.—En Joaquim Rovira, de Tarragona.—Na María Escubós, de Badalona.—En Enrich Escubós, de Vilanova y Geltrú.—En Joan Llenas, de Barcelona.—En Joseph Pastor, de Barcelona.

 Correu

Medallas: En Lluís Homs.—Na Dolors de Gracia.—En J. Oliver.—En Gilet Farrán.—En Enrich Domenech.

—

En Francesch Boix: no escrigui tant trist.—En Pau Valls: he rebut l'import de tres suscripcións.

Tip. «ARTE MODERNO» de Vega y Mascaró, Passeig de Gracia, 83, baixos

Tots volen de mi un recort,
tothom me vol retratar,
pro l'estar quiet com un mort
a mi'm resulta un xich cart.